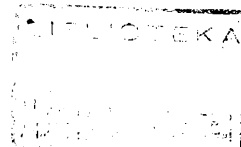

20 grudnia 1930 r.

F41d 11/24

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12657.

Kl. 72 h 10.

Rheinische Metallwaaren- und Maschinenfabrik
(Düsseldorf-Derendorf, Niemcy).

Podstawka do karabinów maszynowych.

Zgłoszono 30 marca 1929 r.

Udzielono 30 października 1930 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy podstawki do karabina maszynowego, która daje możliwość zapomocą mechanizmu podniesień dokładnego nastawiania broni pod małemi kątami podniesień, jak również pod dużemi kątami odpowiednio do ostrzeliwania celów powietrznych, i w tem położeniu łatwo i bez przeszkód podnosić karabin w górę oraz obracać w boki. Ażeby osiągnąć dużą szybkość celowania, konieczną do ścigania szybko poruszających się celów, np. samolotów, wszystkie poruszane przytem masy są możliwie ograniczone.

Według wynalazku niniejszego między karabinem a dolnem łożem, np. trójnożem, jest włączone górne łoże, które zapomocą mechanizmu podniesień obracane jest na czopie, osadzonym w dolnem łożu,

i które jest połączone z karabinem w ten sposób, że połączenie to przy ustawianiu pod małemi kątami podniesień jest sztywne, a przy ostrzeliwaniu celów powietrznych może być zamienione na połączenie przegubowe tak, że w tym przypadku tylko karabin jest obracany na czopie w łożu górnem. W ten sposób wyłączone są ruchy innych części łoża, np. łoża górnego, które przeszkadzają ruchom przy ustawianiu karabina, a które występują w znanych prowadnicach łożowych.

Rysunki przedstawiają dla przykładu dwie formy wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok z boku karabina maszynowego na łożu według jednej formy wykonania; fig. 2 i 3 przedstawiają widoki z boku karabina maszynowego na łożu według drugiej formy wykonania,

przyczem fig. 2 wskazuje karabin do ostrzeliwania przyziemnych celów pod małemi kątami podniesienia, a fig. 3 wskazuje karabin do ostrzeliwania celów powietrznych.

Karabin *a* spoczywa na dźwigarze *b*, który może się obracać na poziomym czopie *c*, osadzonym w tylnym końcu górnego łoża *d*. Wyjmowany sworzeń *e* tworzy sztywne połączenie dźwigara *b* z górnym łożem *d*. Łoże to może być przechylone na czopie *f* w łożysku *g* łoża, które jest osadzone w trójkątnym *h* tak, że może pochylać się.

Między łożyskiem *g*, a górnym łożem *d* mieści się mechanizm podniesień *i*, np. śrubowy. Mechanizm ten służy do nastawiania górnego łoża oraz karabina na łożysku w granicach małych kątów. Środek ciężkości przechyłanych na czopie *f* mas, składających się z karabina *a*, dźwigara *b* i górnego łoża *d*, leży w granicach działań mechanizmu podniesień, mniej więcej nad czopem *f*.

Do ostrzeliwania celów powietrznych przy dużym podniesieniu przednie połączenie *e* dźwigara *b* z górnym łożem *d* rozłącza się i karabin przechyla się ręcznie na czopie *c*. Wyrównywacz sprężynowy *k*, umieszczony między dźwigarem *b* a górnym łożem *d*, wyrównywa przytem masę karabina, leżącą po jednej stronie czopa *c*. Punkt obrotu *c* tak jest umieszczony, że karabin, jak to na fig. 1 oznaczono linjami przerywanymi, można podnosić prawie do 90° , przyczem nie dotyka on części dolnego łoża *h*, lub przy najniższej wysokości ognia, gdy nogi *h*¹ są zupełnie rozstawione, nie opiera się o ziemię, przyczem jednocześnie łożysko *g*, w razie celowania bocznego, może się swobodnie obracać.

Urządzenie zaciskowe (nieprzedstawione na rysunku) między dźwigarem *b* a górnym łożem *d*, które może być umieszczone przy czopie *c*, umożliwia dokładne

ustawienie karabina przy dużym podniesieniu i położeniu odchylnem od górnego łoża *d*, a mianowicie zapomocą mechanizmu podniesień i przez pochylanie górnego łoża na czopie *f*. Ażeby można było ręcznie ustawić karabin do ostrzeliwania celów pod małemi kątami podniesień, gdy karabin *a* sprzęgnięty jest z górnym łożem *d*, mechanizm podniesień *i* jest tak urządzony, że można go wyłączyć.

W formie wykonania według fig. 2 i 3 wyrównanie masy karabina, przechyłanych ręcznie na czopie *c* w górnym łożu *d* przy ostrzeliwaniu celów powietrznych, uskutecznione jest przez osadzenie karabina *a* tylko w górnym łożu *d*, bez zastosowania wyrównywacza sprężynowego. Tylnie miejsce osadzenia *c* karabina *a* bezpośrednio połączonego z łożem górnym *d* bez stosowania szczególnego dźwigara jest, o ile na to pozwala kształt głowicy *g* łoża, przysunięte do osi obrotu *f* górnego łoża *d*. Miejsce osadzenia *c* jest w karabinie tak dobrane, że przy nadawaniu karabinowi większego pochylecia w celu ostrzeliwania celów powietrznych i przechylaniu karabina na osi *c* w granicach używanych w tym przypadku kątów 30° — 70° , punkt ciężkości *S* karabina waha się mniej więcej pionowo nad miejscem osadzenia *c*. Przednia część górnego łoża *d*, w której znajduje się miejsce połączenia *e* z karabinem *a*, znacznie wystaje ponad sąsiednie części głowicy *g* łoża oraz łoże dolne *h*.

Ustawienie karabina do ostrzeliwania celów przyziemnych pod małemi kątami podniesienia odbywa się, jak i w powyżej opisanej formie wykonania, zapomocą mechanizmu podniesień *i*. Do ostrzeliwania celów powietrznych przednie połączenie *e* można rozłączyć i ręcznie przechylać karabin na osi obrotu *c*.

Celem powiększenia możliwości swobodnego pochylania karabina, ustawia się zapomocą mechanizmu podniesień *i* łoże górne na największe podniesienie, które

zapomocą tego mechanizmu można osiągnąć, a więc mniej więcej na 30° . Następnie rozłącza się obydwa połączenia *c* oraz *e* karabina *a* z łożem górnym, górne łoże wraz z głowicą *g* pokręca się wtył o 180° i tylne miejsce połączenia karabina *a* łączy się przegubowo z dotychczasowym przednim miejscem połączenia *e* skierowanego wgórę ramienia *d*₁ górnego łoża. Wysokość podniesienia jest w ten sposób znacznie powiększona. Tylne części karabina są odsunięte wgórę poza łoże dolne *h*, co przy możliwości wszechstronnego obracania karabina znacznie ułatwia obsługę, celowanie i ustawianie broni.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podstawka do karabinów maszynowych, umożliwiająca ostrzeliwanie celów przyziemnych oraz powietrznych, znamionna tem, że pod karabinem (*a*) na łożu dolnym (*h*), względnie na łożysku środkowym (*g*) w łożu dolnym, mieści się górne łoże (*d*), które przy małych kątach podniesień przechylane zostaje zapomocą mechanizmu podniesień (*i*) na czopie pionowym (*f*) w łożu dolnym (*h*) lub w łożysku środkowym (*g*) i przytem jest sztywno połączone z karabinem (*a*), zaś przy dużych kątach podniesień do ostrzeliwania celów powietrznych łoże to pozostaje tylko w przegubowym połączeniu z karabinem (*a*), które umożliwia przechylanie karabina na czopie (*c*) w górnym łożu (*d*).

2. Podstawka według zastrz. 1, znamionna tem, że czop (*f*) górnego łoża (*d*) oraz oś obrotu (*c*) karabina tak są rozmieszczone względem środka ciężkości karabina, iż zarówno przy sztywnem połączeniu karabina z górnym łożem zespół obu tych części, pochylanych na wskazanym czopie (*f*), jak i po zamianie sztywnego połączenia między łożem górnym a karabinem na przegubowe, przechylany karabin na jego osi obrotu (*c*) w górnym łożu jest całkowicie lub prawie całkowicie zrównoważony.

3. Podstawka według zastrz. 1 i 2, znamionna tem, że sztywne połączenie karabina (*a*) z łożem górnym (*d*) uskutecznione jest zapomocą dwóch oddzielnych połączeń sworzniowych (*e*, *c*), z których jedno po rozłączeniu drugiego tworzy przegub do pochylania karabina względem łoża górnego.

4. Podstawka według zastrz. 3, znamionna tem, że jedno połączenie (*c*) łoża górnego z karabinem (*a*) znajduje się tak blisko czopa (*f*) łoża górnego w łożu dolnym (*h*) lub jego łożyska (*g*), jak tylko na to pozwalają sąsiednie części łoża dolnego, podczas gdy drugie połączenie (*a*) znajduje się dalej nazewnątrz.

Rheinische Metallwaaren-
und Maschinenfabrik.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

